

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáckové ve věci

žalobce:

bytem [redacted]
zastoupený advokátkou JUDr. Bc. Marcelou Oškrdovou
se sídlem Národní 416/37, Praha 1

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra
se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě ze dne 12. 5. 2020 na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MV-53465/OAM-2020 o žádosti žalobce o poskytnutí informací v rozsahu
- a. všech materiálů připojených k usnesení vlády ze dne 2. 4. 2008 vydanému pod č. 366/V,
 - b. všech materiálů připojených k usnesení vlády ze dne 23. 7. 2008 vydanému pod č. 990/D,
 - c. všech materiálů a návrhu dalších opatření č.j. D 421/2008 připojených k usnesení vlády ze dne 12. 11. 2008 vydanému pod č. 1438/D,
- a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 10 228 Kč, a to do rukou zástupkyně žalobce JUDr. Bc. Marcely Oškrdové, advokátky.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nevyřídil žádost žalobce o poskytnutí informace ze dne 9. 3. 2020 vedenou žalovaným pod č. j. MV-53465-2/OAM-2020 (dále jen „předmětné řízení“).
2. Žalobce zprvu koncipoval své podání jako žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), v níž uvedl, že dne 9. 3. 2020 podal u žalovaného žádost o poskytnutí informací ve smyslu § 13 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), přičemž žádal žalovaného jakožto povinný subjekt o poskytnutí následujících informací:
 - a) *všechny materiály připojené k usnesení vlády ze dne 2. 4. 2008 vydanému pod č. 366/V*
 - b) *všechny materiály připojené k usnesení vlády ze dne 23. 7. 2008 vydanému pod č. 990/D*
 - c) *všechny materiály a návrh dalších opatření č.j. D 421/2008 připojené k usnesení vlády ze dne 12. 11. 2008 vydanému pod č. 1438/D*
 - d) *všechny materiály připojené k usnesení vlády ze dne 9. 2. 2009 vydanému pod č. 171 spolu výslovně s materiálem č.j. 147/09, který je zmíněn v textu usnesení, včetně všech příloh*
 - e) *všechny materiály připojené k usnesení vlády ze dne 16. 9. 2009 vydanému pod č. 1205 spolu výslovně s materiálem č.j. 1324/09, který je zmíněn v textu usnesení, včetně všech příloh.*
3. Na tuto žádost reagoval žalovaný přípisem ze dne 25. 3. 2020, č. j. MV-53465-2/OAM-2020, ve kterém mj. žalobci sdělil, že: *„Usnesení schválená vládou neobsahují žádné přílohy či přiložené materiály. Úřad vlády zasílá pouze samotné znění schváleného usnesení. Dokumenty, které požadujete, jsou materiály, které Ministerstvo vnitra zasílalo na Úřad vlády jako podklady pro jednání vlády, na jejichž základě vznikla vámi zmiňovaná usnesení.“*
4. Žalobce je toho názoru, že způsobem, jakým žalovaný zformuloval výše uvedený přípis, potvrdil, že mu je ze žádosti zřejmé, jaké informace jsou žalobcem požadovány, a že je jejich původcem, avšak informace v zákonné lhůtě žalobci neposkytl. V reakci na tuto skutečnost žalobce dne 31. 3. 2020 podal stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ. Nadřízený orgán vydal dne 24. 4. 2020 rozhodnutí č. j. MV-60288-2/KM-2020, v němž žalovanému přikázal, aby žádost ze dne 9. 3. 2020 vyřídil, a to co se týče informací uvedených pod písm. d) a e) v bodě 2. odůvodnění tohoto rozsudku. Ve zbytku předchozí postup žalovaného potvrdil a tuto část napadeného rozhodnutí žalobce napadl žalobou.
5. V návaznosti na přípis zdejšího soudu ze dne 2. 6. 2020, v němž byl žalobce poučen o tom, že potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace, a že se žalobce může vůči povinnému subjektu bránit nečinnostní žalobou podle § 79 s.ř.s., žalobce v podání ze dne 10. 6. 2020 upravit žalobní petit.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

6. V rámci takto upraveného žalobního petitu se žalobce domáhá, aby byla žalovanému uložena povinnost do 15 dnů ode dne právní moci rozsudku rozhodnout o žádosti o poskytnutí informací vedené u žalovaného pod č. j. MV-53465-2/OAM-2020, přičemž v upraveném petitu žalobce okruh informací, jichž se touto cestou domáhá, vymezil s odchylkou oproti původně podané žalobě, a nově požaduje rozhodnutí o informacích uvedených pod písm. a) až c) a e) v bodě 2. odůvodnění rozsudku (k petitu viz bod 22. odůvodnění rozsudku).

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Zdůraznil, že informace uvedené pod písm. e) v bodě 2. odůvodnění tohoto rozsudku již žalobci poskytl, a to dopisem ze dne 14. 5. 2020, č. j. MV-53465-7/OAM-2020. Dále žalovaný uvedl, že v žádosti žalobce byla problematická formulace rozsahu požadovaných informací, neboť přijatá usnesení vlády žádné podklady ani přílohy neobsahují, tedy logicky takové materiály nemohly být žalobci poskytnuty.
8. Obecně pak zhodnotil námitky uváděné v žalobě jako neoprávněné. Každý žadatel o informaci je povinen svou žádost formulovat natolik precizně, aby získal informace, které požaduje. Povinný subjekt ani odvolací orgán nemohou nést důsledky nedostatečně vymezeného rozsahu žádosti o informace, když v případě, je-li žádost srozumitelná a je zřejmé, co žadatel požaduje, není důvodu vyzývat jej k upřesnění žádosti. Chtěl-li žalobce získat informace, které sloužily jako podklady pro přijetí daných usnesení vlády, měl svoji žádost dle InfZ tímto způsobem formulovat.
9. Závěrem žalovaný uvedl, že dne 30. 4. 2020 podal žalobce novou žádost, v níž požadoval po povinném subjektu poskytnutí všech materiálů, které sloužily jako podklad pro přijetí dotčených usnesení vlády.

Posouzení žalobních tvrzení

10. Soud v mezích žalobních tvrzení přezkoumal postup žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s.ř.s.). Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. je žalobní legitimace pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dána u toho, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.
12. Podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen „stížnost“) může podat žadatel, kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.
13. Podle § 20 odst. 4 InfZ se při postupu podle tohoto zákona použijí mimo jiné ustanovení správního řádu o ochraně před nečinností.
14. Podle § 80 odst. 3 věty druhé správního řádu může po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí podat žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti účastník řízení.
15. Soud se zabýval otázkou žalobní legitimace žalobce, jak ji vymezuje § 79 odst. 1 s.ř.s. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce podal dne 31. 3. 2020 stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ proti postupu odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informace ze dne 9. 3. 2020, ve které požádal o

Shodu s prvopisem potvrzuje:

poskytnutí materiálů připojených k usnesením vlády z let 2008 a 2009. O této stížnosti rozhodl podle § 16a odst. 4 InfZ ve spojení s § 178 odst. 2 správního řádu ministr vnitra rozhodnutím ze dne 24. 4. 2020, č. j. MV-60288-2/KM-2020, jímž postup žalovaného zčásti potvrdil. Podání této stížnosti žalobcem splňuje požadavek na bezvýsledné vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Soud vycházel z úvah Nejvyššího správního soudu vyslovených např. v rozsudku ze dne 28. 2. 2011, č. j. 2 Ans 9/2010-56, v němž konstatoval, že *„stížnost podle §16a zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba považovat za prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s.ř.s.“*, obdobně také v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2017, č. j. 4 As 12/2017-21. Vzhledem k tomu, že taková stížnost byla v této věci podána, a k tomu, že ministr vnitra v části postup žalovaného potvrdil, tj. v podstatě schválil jeho nečinnost, lze konstatovat, že prostředek stanovený InfZ k ochraně proti nečinnosti byl bezvýsledně vyčerpán, a podmínky řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu při vyřizování žádosti o poskytnutí informací byly splněny.

16. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalovaný dne 25. 3. 2020 k žádosti žalobce č. j. MV-53465-2/OAM-2020 o poskytnutí informací specifikovaných pod bodem 2. odůvodnění tohoto rozsudku mj. uvedl, že dokumenty, které žalobce požaduje, jsou materiály, které Ministerstvo vnitra zasílalo na Úřad vlády jako podklady pro jednání vlády, na jejichž základě vznikla usnesení citovaná žalobcem v žádosti. Žalobci tedy lze dát za pravdu v tom, že byť jeho označení požadovaných materiálů nebylo zcela přesné, přesto žalovaný věděl, které materiály měl žalobce na mysli. Ve vyjádření k žalobě žalovaný popřel, že by kdy označil žádost o poskytnutí informace za nesrozumitelnou nebo neurčitou. Dokonce sám připustil, že ze žalobcovy žádosti bylo patrné, jaké konkrétní dokumenty požaduje. Za problematickou však označil formulaci rozsahu požadovaných informací.
17. Soud v daném případě považuje lpění na pregnantním označení rozsahu požadovaných informací za přepjatý formalismus, a to zvláště v situaci, kdy žalovaný zjevně správně pochopil, o jaké informace žalobce žádá. Žalobní námitka je proto důvodná.
18. Nutno též dodat, že dle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti. Soud připouští, že žalobcovu žádost lze vyložit i tak, že žádá jen o přílohy vydaných usnesení vlády, nikoli o podkladové materiály pro jejich vydání, leč pokud by byl žalovaný v pochybnostech (což nebyl, viz výše), měl přikročit k výzvě, což neučinil.
19. Jak uvádí rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2017, č. j. 4 As 12/2017-21, při posuzování nečinnosti jsou možné tři varianty: (1) Povinný subjekt poskytne všechny informace, čímž žádost vyřídí a není nečinný; (2) povinný subjekt vydá rozhodnutí o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ, popř. § 15 InfZ, anebo žádost odloží podle § 14 odst. 5 písm. a) a c) InfZ, popř. podle § 17 odst. 5 InfZ, což také vylučuje nezákonnou nečinnost, anebo (3) povinný subjekt v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne a stane se tak nečinným. Vzhledem k tomu, že žalovaný postupoval právě tak, že o podané žádosti nerozhodl žádným zákonem

Shodu s prvopisem potvrzuje:

předepsaným způsobem, stal se vůči žalobci nečinným. V tomto kontextu je nutné poukázat i na skutečnost, že na této nečinnosti nic nemění ani rozhodnutí ministra vnitra jako nadřízeného orgánu o stížnosti žalobce ze dne 24. 4. 2020, č. j. MV-60288-2/KM-2020, které v části postup žalovaného potvrdilo. Rozhodnutí ministra vnitra o stížnosti podle § 16a InfZ není ani rozhodnutím ve věci samé, ani osvědčením ve smyslu § 79 s.ř.s. a pro posouzení důvodnosti žaloby tak nemá žádný význam.

20. Ohledně části rozhodnutí ministra vnitra ze dne 24. 4. 2020, č. j. MV-60288-2/KM-2020, která žalovanému přikázala, aby žádost žalobce o poskytnutí informace vyřídil v rozsahu informací uvedených pod písm. d) a e) v bodě 2. odůvodnění rozsudku, soud zjistil, že žalovaný v reakci na toto rozhodnutí dne 14. 5. 2020 zaslal žalobci vyrozumění č. j. MV-53465-7/OAM-2020, v němž jej informuje o tom, že mu materiály uvedené pod písm. d) a e) v bodě 2. odůvodnění rozsudku zasílá. Ve vztahu k těmto konkrétním informacím tedy žalovaný nebyl nečinný a postupoval zákonem aprobovaným způsobem.
21. Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě dále konstatoval, že *„z podkladových materiálů povinného subjektu, do jehož kompetence dané podklady k usnesením vlády spadaly, však jasně vyplývá, že přijatá usnesení vlády žádné podklady či přílohy neobsahují. Je tedy logické, že takové materiály nemohly být žalobci poskytnuty.“* Ze správního spisu, a to konkrétně z dokumentu nazvaného „Poskytnutí stanoviska k žalobě a předložení spisového materiálu“ ze dne 15. 7. 2020, č. j. MV-53465-9/OAM-2020, bylo dále zjištěno, že žalobce podal dne 30. 4. 2020 další žádost o poskytnutí informace podle InfZ, v níž žádal o poskytnutí týchž materiálů, jako ve své žádosti ze dne 9. 3. 2020, avšak tentokrát tyto materiály označil v návaznosti na předchozí vyjádření žalovaného k jeho původní žádosti ze dne 9. 3. 2020 jako materiály, které sloužily jako *podklad* pro přijetí zmiňovaných usnesení vlády. Žalovaný ve výše citovaném stanovisku dále uvádí, že *„tato žádost byla ve třech bodech povinným subjektem odmítnuta rozhodnutím č. j. MV-76516-2/OAM-2020 z toho důvodu, že se jednalo o utajené spisy.“* Vzhledem ke skutečnosti, že se toto rozhodnutí nacházelo v anonymizované verzi přístupné na internetu, měl soud možnost tuto skutečnost ověřit. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2020, č. j. MV-76516-2/OAM-2020, tak bylo zjištěno, že v tomto rozhodnutí bylo skutečně rozhodováno o totožných materiálech, jako požadoval žalobce v původní žádosti ze dne 9. 3. 2020, pouze s drobnou odchylkou v jejich označení nikoli jako materiálů „přiložených“, nýbrž „podkladových“. Je tedy zřejmé, že tvrzení žalovaného uvedené ve vyjádření k žalobě o neexistenci požadovaných materiálů, ať již označených jako přílohy či jako podklady, není pravdivé.

Závěr

22. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a to v rozsahu vymezeném ve výroku I. tohoto rozsudku. Co se týče informací uváděných žalobcem pod bodem I./5. upraveného žalobního petitu týkajících se *všech materiálů připojených k usnesení vlády ze dne 16. 9. 2009 vydanému pod č. 1205, spolu výslovně s materiálem č. 1324/09, který je zmíněn v textu usnesení, včetně všech příloh*, soud uvádí, že ze správního spisu bylo zjištěno, že stran těchto informací bylo již žalovaným rozhodnuto, resp. že tyto byly žalobci poskytnuty (viz vyrozumění ze dne 14. 5. 2020, č. j. MV-53465-7/OAM-2020). Soud tuto část upraveného žalobního petitu považuje za zjevnou chybu v psaní, což vyplývá i z obsahu žaloby před úpravou petitu [žalobce napadal tu část domnělého rozhodnutí, která se týkala informací pod písm. a) až c), nikoli e), viz bod 2. a 4. odůvodnění tohoto rozsudku], protože ji shledal bezpředmětnou a nerozhodoval o ní.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Žalovanému byla dle § 81 odst. 2 s.ř.s. uložena povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MV-53465/OAM-2020, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Nutno dodat, že tato formulace pokrývá i případné vyřízení žádosti poskytnutím veškerých požadovaných informací (kdy se rozhodnutí nevydává). Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1. s.ř.s. soud rozhodl bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nesdělili soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byl žalobce ve věci zcela úspěšný, uložil soud žalovanému zaplatit mu náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 bod 5. a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), ve výši 3 100 Kč a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba) a náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 1 428 Kč. Soud dále dodává, že sepis upraveného žalobního petitu zástupkyní žalobce dle poučení soudu nepokládá za samostatný úkon právní služby. Jednalo se o formulační změnu znění petitu, která nebyla doprovázena žádným bližším právním rozbořem či uvedením nových skutečností. Celkem tak náklady řízení činí 10 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. února 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: